

úkoly. Naše nové a moderní skladovací prostory však údržbu i přechodné uschování panelů i exponátů dovolují - jsme rádi, že se tak zvyšuje kvalita péče o vše, o co muzeum peče.

V roce 2000 byla výstava znova představena, tentokrát v Benátkách nad Jizerou. V zámku tu sídlily pořadatele *Mladé Bohuslavice*, kde se v červnu roku

bočka muzea v Mladé Boleslavi, kde se v červnu roku 2000 uskutečnil Setkání krajany z Mladoboleslavského. To se přálo stále výzvou, vždyž jeho téžitím byl seminář - k historii vystěhovatelství z českých zemí. Dluhodobě nabízeným doprovodným programem Setkání se proto stala právě národní výstava "Bylo zplstupnění 17. dubna lobkohského roku a po celou sezonu až do 29. října, lákala pozornost návštěvníků. Tentokrát známe jejich přesný počet. Bylo jich nečekaných 4357! Alas! Setkání překročilo hranice regionu, jednání se stalo vzorem pro další podobné akce. Jel to láska naděje čeká. O náš výběd vás a probodne informovat. A organizátoři si již nyní uspořádání naší výstavy zamýšlují!

Letos, když na samotném počátku roku, se výstava znova stěhovala. Díky přání Vlastivědného muzea v Rakovníku byla uspořádána v prostorách Vlastivědného muzea v Jesenici. Hledělo se na něj zdejší Oslavské město s velkou nadšencí a významem. Na výstavu se stala příležitost pro obyvatelé a představiteli města i okolí, kteří kdy muzeum v nevidlém předjarmním období pořádalo. A co bylo zajímavé pro nás, kteří víme, že výstava představuje jen některé ukázky z naší volyňské sbírky? Získali jsme tu nové, zajímavé kontakty, dary fotografií jsme obdrželi výborní fotografovi; výzva, kterou kdysi před října podesátily tyto významní redaktori Věrné stráže, zde nashlé naplněny.

Určitě to tak bude i dobré, neboť jde zde plánování dalšího zastupků výstavy - od dubna ji budete moci shlednout v Rakovníku. Zde počítáme i s několika novými doprovodnými akcemi, včetně zajem věřejnosti by přece neměla probouzen již vernisáž. Budeme vše probouzet zájem lokálních novin a institucí. Znovu se obrátíme na památky-čeeče je vyhledává, vše s nim hořivat. I vás, čtenáře Zpravodaje chceme přimět k informacím. Cekají nás nové povinnosti: znovu přijmout zákony, které budou vhodné výstavu dle plánované ohlasit. Štěstí je v zájmu uchovávaní historických komunit, aby byly zachovány, aby byly uchovány.

*Vzpomínka
na prvního prezidenta ČSR,
T. G. Masaryka,
kterou uveřejňujeme
u příležitosti 151. výročí
jeho narození*

T. G. Masaryk je nejvýznamnějším novodobým českým politikem a státníkem. Byl univerzitním profesorem filozofie a sociologie, redaktorem, publicistou a poslancem v rakouské říšské radě. Koncem roku 1914 odešel do zahraničí, kde se stal vůdce osobnosti českého zahraničního protirakouského odboje, jehož cílem byl vznik samostatného Československa.

V Praži založil roku 1916 Národní radu československou a od následujícího roku se podílel na vytvoření č. legi.

Ve funkci prvního prezidenta samostatné Československé republiky, kterou vykonával v letech 1918-1935 se zasloužil o vybudování ekonomicky vyplňené Československa, založeného na demokratických principech. Jeho osobnost by neměla být

Muž a myslivostí hřeben. 1030

My a patnáctý března 1939
Jak tento den jsme prožívali my, volyňští Češi? V současné, věkově pokročilé generaci volyňských Čechů, která v té době tvořila mladou generaci této menšiny, na tyto pohnuté události vzpomínáme s

Patřím také k této generaci, a proto mi dovolte několik osobních vzpomínek. Začnu vzpomínkou na protějšek pogrom Poláku v Zdolbovně, Lucku a dalších místech. Na neutuchající výpadky polského nacionálnímu proti našemu národu přestože tzv. „Zaolzie“ bylo již připojeno k Polsku. Nacionálnizmus probuzel v nás také nacionalistické pocití, zejména proti činnosti polské vlády. Zároveň však přispěl k tomu, že se naše menšina sem tam tak

Počet národního součleslostiži k Českému národu zůstal stále aktivní a byl prohlubován činností České matice školské, sokolskými organizacemi, českými katolickými organizacemi jako bylo Sdružení katolické mládeže a Šdrůžení české mládeže. Aktivními si vědly i české hasičské sbory a české letecké kapely, které spolu s pěveckými seřady ještě především svým repertoarem na národní stranu. Vzrůstající vliv místních organizací, zejména v oblasti všeobecných a jiných závazků, shbry na soukromé české školatě, které hledaly a spravovaly "matička" České matice školské na Volyni se nejdřív pokládala podstatně vzdorou a to proto, že se již nedopokládala finančně a většinou pomoci českému volyňskému školství ze staré vlasti.

Jak zaznamenal 15. března 1939 na Volyni tehdejší rektor našeho tydeníku Krajanek Matice folklóru? „Dovole mi citovat z jeho dosud nepublikovaného kopisu: „*Užitec této den 15. března se telefonoval na všechny vlastenec v Varšavě. Svojení, proč sem nedostal. Sel jsem do kanceláře Matice. Tam byla dnes ráno náladka Národa nepravol. Když jsem se k němu přišel... se vyplakal. K Matici jsem se dohodl, že budeme proti protestu, který pošleme do Berlín, Paříže, Londýna a Washingtonu. To jsme také udělali, ale nikdy se mi nepodařilo zjistit, zadůsoby.*“ V redakci jsme právě dotiskovali článek Krajanek s datem 17. března. Jnesh den y už dohodl z první strany uvidok a nazvaný „Místo vedení“. V článku sem uváděl, že Československo prozatím existovalo jako samostatný stát, my (myleno vedení). Celý svůj dům byl ohrazenec zvláštně věrní k Varšavě, byl označenec zvláštně Matici postali pozadavek, aby se nevezdalo Němcům.“

V latach letích se Krajanští listy daly plně k dispozici našemu zahraničnímu odboru. Byly protiněmecké článsky, jak z par volyňských Čechů, tak i z pera některých československých diplomatů, kteří v různých zemích světa zárali organizován na tvar. Týdeník Krajanští listy byl pašován do tzv. protektorátu a okupací německého ústridovu. Vyspaly finanční odměny na odhalení jejich distributorů. Nády vlásk neudělily. Americký rozhlas uvedl správu o Krajanštích listech a jejich postoji k okupantům. To mělo s následkem, že z různých konců světa se Češi a Slováci bláhali jako obdarované. Nejen z cest evropských, ale i z leteckých výsadků v Praze a na Karpatské hřebeně.

Na 11. července 1939 byl svolán do Varšavy sjednáč delegátů českých spolků a organizací z celého Polska. Na sjednáci měla být vytvořena centrální organizace Čechů pro celé Polsko. Sjezd začal českoslovanskou státní hymnou, při které se všechni delegáti rozplakali. J. Šenek (J. Foltík) téměř pozdrav z české Volyň a vyzval delegáty k semnutí vsech si. Volynští Češi, zdražili J. Foltík, hrájí v období vážnou ulohu a neupříslíší tříštění odbojových sil. Další den došlo k vážnému střetu mezi neblaze proslým Dr. Kahánkem a gen. Prchalou a ostatními delegáty, kteří se znali nás odbor podřídit tendencím a plánům současné polské vlády. Dokořálo pak ke konečné jejich odmítnutí a zařízení jejich protibělovětských snah. V dalších týdnech pak začínajíce i vrážející odbojový činnost v Čechách byla zapojená do zahraničního odboje vedeného prezidentem Dr. E. Hruškou a gausi a gaisi.

Dnem 12. září 1939, kdy došlo k připojení východní části Polska k SSSR přestaly Krajanské listy vycházet a organizovaný odboj se začal postupně oživovat až po okupaci Volným hitlerovskými armádami roku 1941, kdy vol. Česko založilo podzemní protiněmeckou organizaci Blanik, jejíž hlavním úkolem bylo přispět svými, byť malými silami k porážce Němců a znovuobnovení svobodného státu Čechů a Slováků.

Z dopisu
z Českého Malína,
datovaného 30. března 1927

Náš Malin se může pochlubit bohatou Matiční knihovnou, která v březnu 1937 obsahuje téměř 6000 svazků vesměs cenné četby. Naší uvědomění občanů chápou správně význam dobré knihy nejen v jejím poslání národním a buditeleškém, ale i v tom, že knihy obhajují jejich duševní život, probuzí cit člověka, inspirovat ho je ichce věli k dobrému a ulehčitěnímu.

Z této dívudou je naše knihovna houživ vyhledávána a čtena. V této době máme naše bibliotéku obnovena částečně o 59 nových, dobrých spisech, doslova nám darem zpálší 37 knih od spolků zahraničních Čechů. V. Fříč v Praze a 22 svazků darovaných nám p. ředitelom továrným Českém Macháčkem z Třemošné u Příbrami, v němž Č. Malin zajímavé a upřímné příspěvky. Jeho srdečné a velmi zajímavé dopisy, ve kterých HN dobu všeobecnou, kterou v Č. Malin prožil jako důstojník bývalého Rakouska, kde sloužil v armádě, jsou pro nás cenným příspěvkem do naší obecné kroniky.

Poznáváme, že žijí ještě takoví lidé, kteří mají starost o nás, abychom se neztratili v moři ciziny a dovedou podat i pomocnou ruku.

Za jejich obětavost a nevšední ochotu plati nás upřímný dík.
Z tohoto dopisu vidíme, že si tehdy lidé věhli a odměňovali se navzájem. Tehdejším starostou Malína byl J. Kralík. *J. J. J.*

April

Byla sychráv jaro roku 1933, 1. duben - apríl. V Kupřívodě bylo velkou tradicí, že se lidi snášeli jedním druhého "výpravě artem". Také Věna Ledvina (Otokárková), vracející se z prázdnice do Lešnéře ze míly, tomu měl plno hlav. Hlavu už měl jedno "vyvedený" připraven. Ten, na koho myslí, měl sel právě vstít. Byl to Tonda Bücku, bratranc a soused. Potkal se, pozdravil, a Věna nejako zamilovaný odpověděl, což Tonda okamžitě poznal. Ten pak řekl, že právě ona je nejdůležitější. Ten den byl pak i všechno, nečekalo se dospělosti, ale nemusí o tom milovat. Věna byl napjat, jak strašně a škemral, aby mu to Věna prozradil, že nikde ani nemuskne. Věna se nakonec nechal ohromět k řeku že se proslýchá, že polský útub budou proplácet nějaké peníze z "podniku", který plati nevojaci. Tonda byl z tězprávy cely vedle, který jí tam, kam měl namířeno, až se vrátil s bratrancem domů. Rozesíl se s tím, že Tona bude mítěc jakob hrob.

Věna se ještě neusadil pořádně za stůl, aby se nasmídal, když se pod okny kníhlí strejci Bücki. Mnoho výděl, že Tóma doma ani "nemuk", a že mušlun si strýce Bücka pod očky není náročn. Prostě strýce Bücke se rozhodl, že zeleso se musí dokout, když žává. Vždyť byl do "poloučednu osobou" první kupovským (obecním) hubenekem. Věděl, jak na tu řáduček chodi, kdo dív přijde, ten dív mle. A tak záral hned u starosty Josefa Kalky na rybníku. Ten zjezíman poznal, o co jde. Rekl, že také něco slyšel, ale "virálkach" nici fmet nemíše. Milého Bücka poslal do gminy, tam prý se to má vyplácet. Bucek dal "spánečního", a už si to tam hasil. V předních kancelářích seděl milostí ředitelci, neznali žest života Čechů. Cítil se velice dotčen, že ten deňde je vyuří z jejich "patní plánek". Bucek by nedobytn, poslal ho za "wojem" Grabovskim. Ten, znály poměr, se Bückem hned zepjal, jestli neví, ktereho dnes je. Když Bücke zjistil, že je 1. apríl, hrozne se rozseč a uhněd ke Ledinym. Tam udelal "bun" v baráku", práskl dveřmi a byl pryč. Za chvílik přiběhla i teta Bückova a vyjila jim, že jejich Toníkovi jen ubližuj. Reklá: "On je chudinka sám a vy, kluci Ledinoví, jste na něj."

Ale na rodinné vztahy nemělo toto aprilové vyvedení žádný trvalý vliv. Bylo to jen jako dubnové počasí, chvíli zamračené a po chvíli zase sluníčko.

Dle vyprávění Václava Kučery upravil Václav Kytl

Jak jsem se stal septimánem

V únoru jsme skutečně s dalšími boratinskými rodinami vyjeli nákladním vlakem z Lutce do Čech. Hranice jsme přejížděli 24. února a obnovená republika nás přijímala vlnou. Na každé zastávce po nás bylo dokonce připraveno teplé jídlo a tak už cesta rychle ubíhala.

Na většinu rodin čekali v Čechách její členové, příslušníci Svobodových armády. My jsme však v Čechách nikoho neměli, protože otec, když se ostatními českými muži hlašili do armády, řekl, že býval vojenškou komisi mluví německy. Vojenské služby však nechaly, když jsme přešli do Čech, že jsme všechny mluvíme německy. Pořád jsme se setkávali s německými Kupičovskými. Rodiče hledali nejakejši vhodnou ženou z místního usedlosti, a protože otec nechtěl daleko od ostatních kupičovských rodin, valí se rodice nakonec hospodářství v Tleskách u Jesenice, kam nás z Podbořan na valníku převезli v podvečer 6. března.

Začal jsme se rozlišit. Všechno bylo pro nás nové. Obchody se zbožím atd. Pomáhal jsem otcí s hospodářstvím. Opravovali jsme zemědělské stroje. Připravil jsem pluly, sekáčky na obilí a další potřebné nářadí. Zajížděl jsme pravocít do roli. Přitom jsem uvažoval, že bych mohl jít pracovat na druhu, což by se mi mohlo docela líbilo.

O velikonočných a svádila sestřenice a v soubutu do Tlesků byl myz povzat také známý přítel volyňských Čechů Jindřich Dušek. Ještě se vzdálí mohl sami ještě z Kupičova, dokonce u nás v domě. Vyučoval se, co jsem na Volyni dál a co bych chtěl dál dělat. Když zjistil, že jsem studoval na střední škole, přesvedl rodiče, že bych měl ve studiu pokračovat. Hned v úterý po Velikonocích jsem se do Záteče se strašným dveřním kufrem, protože nám v Lucku nebylo nákladání do vagonu povolené, kufry ukradli. Pan Dušek mě doveďl před budovu gymnázia a řekl, aby se řel přihlášit fidejtil. Reditelinu jsem měl snadno, protože byla v 1. poschodi hned proti schodiště a byl jsem přijat fidejtil. Jak jsem se později dovedl, byl i tu Dušek. Jen se mě zeptal, kolik mi let, a řekl: "Bez de septim". Neviděl jsem tehdy přesně, co to znamená, a tak jsem bloumal po chodbě školy, až mě potkal pan Školník. Na dotaz, co hledám, mě doveďl do kyněny septim. Ve třídě měli právě matematiku nebo deskriptivní geometrii. V zadních lavicích seděly ženy, které byly studentkami, kteří vyučovány pouze sledovaly. Přivedl jsem si tedy k nim. Po chvíli jsem zašel, že neručím všechnu něčemu o čem a když všechnu vydával, ale oni mě uklidnili, že tomu také nezrozmýšlím, protože jsou z Volyně. Takže jsem se pustil přistávat s mým po dejšimi spečkou. Po vyučování jsem se sešel s Řeškou a Řeškou, kteří měvali do restaurace na oběd. To jsem si poopravil v restauraci.

Jak se volyňské rodiny vraceely do Čech, ve třídě nás stále přibývalo, takže po nás vedení školy zřídilo odpoledne doučovací kurzy českého jazyka a matematiky. Dostatek přicházela volyňská omladina z celých Čech, ale i z Moravy, a tak od září dalšího školního roku byla z volyňských dílů a mládeží vyeleněny dvě zvláštní třídy. Vedle nás, oktavanů, byla ještě volyňská třída sexantů. To už bylo vyučování přijemnější, protože jsme měli všechny píšťalce stejně znalosti. Sláde oveskou pro nás pokračovalo odpoledne vyučování, které bylo vlastně navíc, když se učila čeština, matematika, a podobně si dobre vzpomínám, také latinu. Z volyňské mládeži vzníl v Záteči pěveckorecitalský kroužek, kde jsme nacvičili pásмо s názvem Zpívají tamní, když je téba všechna. Zpívali jsme tam písničky, ale také polské, ukrainské a rušské. Písničky byly sprájem mukřeným slavem. Krmení Záteče a některých okolních obcí jsme kolem vánocních svátků roku 1947 navštívili a plámenkem také volyňské krajany na Moravě.

V prvním roce studia v Zatci jsem byl s několika dalšími spolužákům v opuštěném bytě hned nad radčí volyňských novin Věrná stráž. V domě byly zárověn kanceláře Krubík přetl volyňských Čechů a mládežec tu scházeli k zábranám. Příštěk jsem se začal stýkat mj. např. s Václavem Zidlickým, který patřil mezi přední člověky volyňské mládeže. Pokouskali jsme se dokonc vydávat nejčíš časopis. Druhým rokem jsem již bydlel v domě mládeže, kde byly koupeny a ústřední toponi, což jsme pokládali za opravodlivý komfort.

Ve škole mě nejvíce zajímalá česká literatura, kterou velice poučoval když jsem byl v Hrdličkou. Časem jsem začal do jeho rodiny docházet na jídro a zároveň jsem vykonával některé drobné práce, jako bylo připravovat dřeva na topení, nebo jsem hildal jejich dveře malé děti. Jednou při fešání dřeva jsem si zpíval nejakejší písničky.

Dr. Hrdlička se mě ptal, odkud znám písničku Karla Hašlera, což já jsem nevěděl, že jde o skladby

Hašlerovy. Teprve později jsem zjistil, že mnohé z nich byly vlastníkem duchovní kapela a že byly mezi Čechy na Volyni hodně populární. Často jsem zpívala také se spolužáky, hlavně při odpolednech výročí, když už jsme byly zježděny unavení a naše pozornost ochabovala. Tehdy nás Dr. Hrdlička vždy vyzval, abychom nezazpívali. Sáh měl rád pištičku Když jsem já řel sou patnáctou branou.

Jak spolužáci, tak profesorský sbor nás přijali s pochopením, i když se mohli v duši usmívat našemu obléčení, zpásobem či mnohdy nedokonalé češtine. Také naše vědomosti byly zježděny na nižší úrovni. Vždy množi v nás v době výkoly chodili do školy zcela nepravidelně. Kromě toho jsme všechni začali školní docházku v polské škole. V roce 1939 po záboru západní Ukrajiny Sovětským svazem to bylo školy a vyučovacím jazykem ukrayinským. Po dobu okupace byly všechny školy v Německém výukou a na místních školách neprobíhaly. Teprve v roce 1944, když fronta přešla na západ, byla obnovena pravidelná školní docházka. Ovšem tehdy byl katastrofální nedostatek učebnic, pomůcek, včetně učebnic a sestáv. Mnohé písmená byly jen např. třílukov, byly proto na československu nové. V dobu výkoly se na Ukrajině učila vojenská příprava byla to pořádová cvičení a milivoj se o výzvory. Jen dnes umím povídат ruský o pušce.

Od svých spolužáků jsme se patrně lišili menšími vědomostmi, ale zato pravocitostí většina z nás byla z venkovu), ukázněností a větší naivitou. Přesto se nám podařilo odmaturovat.

Do PhDr. Jaroslav Fiala, CSc

Nás kapelník

Patnáct a s dan dokonce téměř dvacet let hál kovář Josef Nejman dochový v Uhlářově. Malý, zavalitý, tak trošku uširoký, byl znám v zimním okolí.

A jeho hudební reportér? No přece čisté národní, český. Polky, valčky, pochody významných českých skladatelů z konce devatenáctého a z první poloviny dvacátého století. V těchto letech minulého století pribyla i tanga a pomale valčky, pak vzhledně jich pro poslech.

Tento repertoár národních písni a českých skladatelů upveřejnil národní sebevědomí a přispěl k výchově a lásce k české kultuře mezi české generace na Volyni všechny významy.

Jeho hudebním a kapelnickým nástrojem byl na Volyni tzv. baryton a kápanka se, že na něj hrál i v době, kdy si musel nahrazovat několik zábub korkovými zámkami.

Když začala německo-sovětská válka, "utrosila" bombardovací letadla několik pum v Uhlářově. Jindra padla pod žentour na dvoře ukrajinského rolníka přesněho ho přes stodolu na druhou stranu (fadu týdnů chodil lidé tento "div" okukovat). Druhá puma prorazila střechu, stopu a podlahu kapelnického domu. Skončila ve sklepě, ale nevybukovala. Tím zachránila celou rodinu. Ale váha jí přece jen postihla - jeden ze dvou synů se fakt nevrátil z neúspěšných prací v Německu. A když zahynuli se někdy nezjistilo.

Z dosud zjedných Uhlářovských jen málo počet si ještě využíval na taneční zábavy, na nichž vždycky vyhárala duchovní kapelník Josef Nejman, který zemřel v pozdních letech v Zatici.

Rostislav Hlaváček

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Olomouc

POZVÁNKA na celodenní spoolečenské setkání významných Čechů a jejich přátel v kulturním domě v Hněvotíně u Olomouce dne 5. května 2001.

Program: 9:00 - prezence; 10:30 - zahájení; 11:00 - kulturní vložka; 11:30 - položení věnce k památníku padlých; 12:30 - oběd - 13:30 - volná zábava - 18:00 - večeře.

Zádáme zájemce o toto setkání, aby zaslali přihlášku na adresu:

Vladimír Tengler, Hněvotín č. 23, PSČ 783 47 nejdpozději do 31. 3.

Přispěvek na stravu a režii ve výši 250 Kč zaplatí článek učastník při prezenci.

Vladimír Tengler a přípravný výbor

Region Rakovník

Dopěkování panu Květoslavu Kinšlovi z Jesenice za pomoc při vybírání členských příspěvků v Jesenici, Krebsice, Krabově a Krabovicích.

R. Růžičková

Region Šumperk

Region Šumperk má srdečně zvou na přátelské setkání krajany, které se uskuteční v sobotu dne 5. 5. 2001 od 11 hod. v sále býv. ČSD, nyní PARS v Šumperku.

Celodenní občerstvení a kulturní program zajištěn. Vložné ve výši 150 Kč je možno poslat na mou adresu: Alena Kubelová, 788 13 Vikýřovice č. 113 do 15. 4. 2001.

NAŠI JUBILANTI...

Region Uničov

V listopadu 2000 oslavili manžel Anna a Jan Mařasovi 50 let společného života ve zdraví a spokojnosti v rodinném kruhu. Život svý žijí v Brněch u Uničova.

Za způslení zprávy se omlouváme a ze srdeč jím blahožejeme!

Dále se v našem regionu dozvídá:

1. 1. p. Vladimír Mráz ze Zálesí kráských 86 let.

29. 2. významný 81 let pan Alexandr Štípek ze Zálesí bytem Ujezd u Uničova.

Všem jubilantům blahožejeme a do dalších let v

krhu přátele a zdání přejte

18. února se dozví Václav Jedlička 90 let ve zdraví a pochode. Je určitě nejstarší žijící Čech z Volyně Hlinsko-Sedmihrad. Je určitě také nejstarším fidičem jezdí ještě osobním autem. Jen dál, Václav, hodně zdraví do dalších let

přeje za region Volák

Region Brumov

12. 2. oslavili manželé Emilie a Josef Ledvinovi 60 let společného života. Do dalších let hodně štěsti a zdraví za všechny přátele a znamená přeje Pokorný

Region Frýdlant v Č.

Szczam jubilantů, kteří dožívají svých významných výročí ve 2. čtvrtletí 2001

65 let 15. J. Šulcik z Alexandru z Vrbky, byt. Hejnice. 65 let 5. 5. Kohoutovou Dragomíru z Volkova, byt. Liberec. 70 let 2. 4. Špr Evžen z Sereď, byt. Raspenava. 75 let 13. 5. Chocholous z Ardestova, byt. Liberec. 75 let 21. 6. Šleissová Evženie z Ivanovice, byt. Frýdlant v Č. 77 let 24. Čurda Antonín z Alexandrovky, byt. Raspenava. 77 let 16. 5. Práčinský Josef z Novosedla, byt. Hermanice. 80 let 20. Šejnáková Žofie z Sofievky, byt. Raspenava. 81 let 16. 4. Král Vladislav z Záhláku, ČR, byt. Frýdlant v Č. 83 let 14. 4. Novotná Růžena z Volkova, byt. Č. Budějovice. 88 let 13. 6. Muchová-Závěská Antonie z Jesenice, byt. Liberec. 94 let 6. 6. Koskávová Věra z Kvasilova, byt. Jablonec n. N.

Do dalších let hodně zdraví a životní pohody přeje

z regionu Ludmila Milíčková

Region Praha

Dne 12. února 2001 oslavili v plně pohodě a zdraví svou diamantovou svatbu manžel Ledvinovi z Martinskovic. Pani Emílie se narodila v Podhájích u Mýtiny a pan Josef z Terešov. Váženým oslavencům připál popříčel rovněž závodní rodina i přátele.

Hodně zdraví a mnoho dalších let v pochode, vžajemné porozumení a rodinném štěsti přejí: dcera Alice, synové Václav a Vlastimil s rodinami a další příbuzní.

Za region se připojuje Irena Malinská

V tomto regionu oslavila v prosinci 2000 oslavila významné životní jubileum paní Anna Ladinská nar. v Močkovicích na Volyni, nyní byt v Lubini, Polsko. Přejeme pevné zdraví a hodně krásných slunecních dnů do dalších let života, Václav krajany z regionu Praha a vedoucí regionu Malinská

Region Šternberk

V našem regionu oslaví jubilea tito naši členové:

Jiří Dušek 70 roků, pochází z Curykova, byt. v Šternberku 75 roků. Lhotáková Marie z Zdobounova, byt. v Komárově 75 roků. Riha Josef z Uhlářova, byt. Babice 65 roků a Polívková-Krejčová Marie z Uhlářova byt. Babice 90 roků.

Mnoho štěsti a zdraví do dalších let přejí

za region Viktor Ráža

Region Domazlice

V 1. čtvrtletí se dozvěděli kulatých výročí:

3. 1. 50 let Slávěná Míllerová, Michalovka - Černovice. 1. 1. 65 let Štěpánka Pecková, Michalovka - Plzeň. 1. 1. 77 let Václav Koček, Palč-Buková, 7. 2.

77 let Bohuslav Kováček, Pece - Hor. Týn. 26. 2. 75 let Libuše Horová, Libanovka-Petrovice. 15. 3. 80 let Olga

Vladimír Dušek, Dolinka-Srby. 29. 3. 65 let Marie Malá,

Ivančice - Hor. Týn. Všem oslavencům přejeme pevné zdraví a srdce blahožejeme.

Naď a Petříková

Region Žatec

V tomto pololetí patří naše mimořádné gratulace členům, kteří se dožívají významných životních jubilej.

Josef Kaderšák 5. 1. - 83 let Louň, Tatána Zavřelová, 18. 1. - 82 let Žatec, Anna Nosková, 9. 2. - 83 let Tuchořice, Marie Komárková, 15. 2. - 81 let Žatec, Vladimír Holeček, 22. 2. - 81 let Žatec, Mikuláš Feodorov, 25. 2. - 81 let Žatec, Alois Vyháněk, 25. 2. - 81 let Kryry, Antonie Milerová, 8. 3. - 88 let Žatec, Marie Mazurová, 19. 3. - 81 let Louň, Miroslav Stárek, 4. 4. - 81 let Mělník, Antonie Zádářská, 23. 4. - 84 let Podbořany, Josef Rejzek, 27. 4. - 87 let Střakovic, Konstantin Mokry, 12. 5. - 84 let Střejetice, Helena Valešová, 14. 5. - 82 let Žatec, Marie Andělová, 15. 5. - 87 let Střakovic, Libuše Kyselková, 15. 5. - 82 let Kryry, Antonín Maršík, 18. 5. - 85 let Kryry, Věra Vognerová, 19. 5. - 89 let Postoloprty, Vladimír Mašek, 20. 5. - 90 let Podbořany, Anna Stárková, 5. 6. - 84 let Žatec, Vladimír Šrakal, 8. 6. - 81 let Lenešice, Olga Špatenková, 7. 6. - 81 let Pšov, Věra Vostřilová, 17. 6. - 82 řízení.

Vám všem přejeme mnoho zdraví do dalších let, životního slánska, spokojenosti, a nás obdiv a četu.

Za celý region přeje Kamila Ondrová

Region Moravský Krumlov

Náši jubilanti: 15. 4. oslavili - 86 let p. Josef Vedral z Ostravy, byl. Dammice, 23. 4. - 70 let p. Václav Kadlec z Vížkohradu, byt. Branišovice.

Jubilantům patří naše upřímné blahořání!

Mgr. St. Kounková

Region Kralupy Vary

V druhém čtvrtletí u nás oslavujítoji jubilanti:

Přišl Fedor z Malé Zubovštini bytem v Lokti se 7. 4. dožije 75 let. Sedláček Dimitrij z Cheronzou bytem v Ostroměři n. O. se 19. 5. dožije 85 let. Šetětůk Mikuláš z Kvasilova, bytem v K. Varech se 16. 6. dožije 85 let. Rajchert Vladimír z Kvasilova, bytem v Podbořanech, se 17. 6. dožije 95 let. Konček Jaroslav z M. Zubovštini, bytem v Chodově, se 1. 5. dožije 70 let.

Všem našim jubilantům přejeme zdraví, spokojenost a život v pohodě do dalších let.

Za region i za seba Věra Pelcová

Region Mariánské Lázně

Dne 16. 2. oslavila sv. 35. narozeniny p. Jelena Muranická z Plané u Mar. Lázní.

Blahopřejeme! J. Juhu

Všem jubilantům přeje pevné zdraví a životní pokoru redaktek Zpravidla.

NAŠE RÁDY OPUSTILI..**Region Kralupy Vary**

Dne 6. 2. 2001 odeslala na věčnost po dlouhé nemoci ve věku 86 let naše člena valenou krajanku panu Nádeždu Věchtovou. Pracovala 35 let jako učitelka na II. stupni základní školy M. Lökti na Karlovarsku. Byla častou návštěvnicí našich besed a budeme na náš Nuď s touctu vzpomínat.

Upřímnou soustrast ještě dceři paní Vlasti Najmanové s rodinou za členy regionu i za sebe projevují

Věra Pelcová

Region Chomutov

S žádostmi oznamujeme, že dne 11. 12. 2000 zemřela po krátké nemoci ve věku nedožitých 93 letpani Anna Nedbalková z Dlouhého Pole na Volyni, bytem v Chomutově. Narodila se na Moldavě v Dubně jako druhorozená dcera v rodině Holstajnů. Krátké po narození ji zemřeli oba rodiče a byla spolu se svou starší sestrou vychovávána u tet v rodině Čapků na Dlouhému Poli. Byla dlouholetou členkou CSBS a SCVP.

Syrově: Ing. Nedbálek Emil a Nedbálek Rostislav Upřímnou soustrast za region projevují

J. Kačerová a A. Hloušek

Důležité upozornění! Jelikož jsme si mnozí dotazy dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravidla. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel Praha. **Cílovo číslo:** 000000-1937591369/0800, Čs. spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. **Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení:** Marie Nečasová, SVÍDNIKOVÁ 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů-darů můžeme uveřejnit teprve po ohrbení účetního dokladu!!

Krajáni! Neposílejte v žádém případě penězny dáry na adresu redaktorky! Když po pochopení. Záležitost tykající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 20, 150 00 Praha 5

Tírat: Zpravidla Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanská. Sérédaktor: Laťková. Přispěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Přispěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Laťková, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povolené Česká pošta, s.p., odesípným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo výšlo: 24. 3. 2001

Region Domazlice

Dne 27. ledna zemřel ve věku 88 let p. Vladislav Krubert, Ivánče - Mechov, dne 27. ledna zemřel p. Václav Tomášek ve věku 77 let, Kuchyňky - Lochošnice.

Upřímnou soustrast projevuje

za region Nad'a Pytelková

Modřice u Brna

V hubokém zámrsku oznamujeme všem přibuzným, přátelům a známým, že dne 6. 2. 2001 ve věku 97 let zemřula těše paní Ludmila Dolešková z Mirohoši na Volyni, bytem v Modřicích u Brna, a přála si vyřídit pozdrav každému, kdo jí znal a měl ji rád.

Za truchlicí rodinu dcera, Marie Hueberová

Region Ústí nad Labem

Všem zámrsku a přátelům sdělujeme, že nás navždy opustil p. Václav Plouš, rodák z Hlinska na Volyni. Zemřel dne 26. února ve věku 77 let. Pan Plouš byl vojákem Svobodové armády. Zemřel v Uniovicích a rozloučili jsme se s ním 3. března na místním hřbitově.

Za region Josef Volák

Frydlant

Oznamujeme Vám tímto, že paní Emílie Snajdrová z Frydlantu, Skolní 1191, zemřela 10. 12. 2000 ve věku 86 let.

Duková, dcera

Moravskoslezský kraj

Dovedlší jsme smutnou zprávu, že dne 21. 10. 2000 zemřela ve věku 52 let p. Tatiana Hroznová z Kazachstánu, nyní bytem v Dolejšich Kunčicích u Fulneku, naše člena.

Výbor regionu projevuje tímto pozdrávalým upřímnou soustrast. Čest ji památe!

Výbor regionu

Region Rakovník

Dne 3. února zemřel pan Antonín Hlaváček, nar. 8. 9. 1903 v Dorechostaji na Volyni, bytem v Jeseníku okr. Rakovník. Byl legionářem v 1. světové válce, v 2. svět. válce bojoval ve Svobodové armádě a byl zažádáním člena Sdružení Čechů v Polné a jejich přátele. Budou mu česká země lehká!

Za region Rakovník.

Lubise Růžičková a Emilia Rotková
Redakce Zpravidla vyslovuje upřímnou část věm pozdrávalým.

DARY, DOŠLÉ NA KONTO SDRUŽENÍ únor 2001

Nina Bártová 500 Kč, Renata Hyngarová 150 Kč, Václav Velich, Tisová 100 Kč, Vladislava Hricová, Nahoděšice 100 Kč, Františka Fofová, Horní Povelice 100 Kč, Anna Fofová, Horní Povelice 200 Kč, Blažej a Vlasta Bohdíkovi, Hořovice 200 Kč, Anna Vopálarová, Taténice 100 Kč, Eliška Vašková, Horní Libma 100 Kč, Marie Hueberová, Lyša n. L. 200 Kč, Lubo Mandelková, Slezské Pavlovice 100 Kč.

Region Olomouc:

Anna Dukudová 100 Kč, Marie Svobodová 100 Kč, Evženie Dubnická 100 Kč.

Region Praha:

Maria Mášová, Praha 200 Kč, Václav a Irena Puškinové, Záběh 200 Kč, Miroslav Kohl, Praha 1000 Kč, manželé Slavíkoví, Praha 200 Kč, Jiří a Helena Puškinová, Praha 100 Kč.

Region Žatec:

Marie Kablová, Podbořany 200 Kč, Marie Vítězová, Podbořany 100 Kč, Ludmila Sochorová, Louňov 200 Kč, Emilia Štiborová, Bleov 200 Kč, Jirina Skalická, Žatec 100 Kč, Ludmila Maršíková, Žatec 100 Kč, Emilia Hasilová, Žatec 100 Kč, Emilia a Antonín Kudrnáčovi 200 Kč, Jiří Pospíšil, Mělník 200 Kč, Marie Kočinová, Žatec 100 Kč.

Region obdržel celkem 650 Kč a jeho jménem dárce děkuje

Region Litoměřice (dary z výroční české schůze regionu):

region věnoval 1000 Kč, Anna Hendrychová, Štíty 500 Kč, Mikuláš Prosek, Liběšice 200 Kč, Helena Pavelková, Velký Újezd 200 Kč, Jarmila Dědková, Měcholupy 200 Kč, Lida Dolešlavová, Vyšehorovice 100 Kč, Anna Šaryová, Hoštejn 100 Kč, Vlasta Klábová, Horní Nezv 100 Kč, Anna Plusčenková, Horní Nezv 100 Kč.

Region Karlovy Vary:

Dorožej Karásek, Klášterec n. Ohří 100 Kč.

Region Frýdlant:

Věra Kosková, Jablonec 200 Kč, manž. Štokovi, Chotyně 200 Kč, manž. Zajíčkovi, Liberec 200 Kč, manž. Jakubová, Nové Město p. Smrkem 100 Kč, Bohumila Janáčková - Raspenava - 100 Kč, manž. Štokovi, Chotyně 100 Kč, Anna Lisková, Krásný les - 100 Kč, Marie Martincová, Nové M. p. Smrkem - 100 Kč, Ludmila Milíčká, Liberec 100 Kč, Jiří Rychtr, Liberec 100 Kč, Evžen Srp, Raspenava 100 Kč, Evžen Snajdr, Jindřichovice p. Smrkem 100 Kč, Josef Tylichtr, Křížany 100 Kč, Evženie Veselá, Raspenava 100 Kč, Marie Záhrádková, Prachatic 100 Kč, Lida Júnová, Kutná Hora 100 Kč, Alexandr Juklček, Hejnice 60 Kč, Ludmila Humpálková, Frydlant 50 Kč, Lydia Bacovská, Frydlant 50 Kč, Eva Chmelářová, Raspenava 50 Kč, manž. Košířkovi, Nové Město 50 Kč, Eliška Kovářová, Malé Březno 50 Kč, Rostislav Mazurek, Frydlant 50 Kč, Evžen Novotný, Jitřichovice 50 Kč, Růžena Novotná, České Budějovice 50 Kč, Vlasta Růžková, Krásný Les 50 Kč, Růžena Pospichalová, Raspenava 50 Kč, manž. Průčinských, Hefnance 50 Kč, Eugenie Ríhová, Frydlant 50 Kč, Věra Řastná, Frydlant 50 Kč, Eva Halina Slivinská, Frydlant 50 Kč, Miloš Simek, Raspenava 50 Kč, Ing. Marie Stejskalová, Frydlant 50 Kč, Emílie Švrcová, Nové Město 50 Kč, František Tylichtr, Raspenava 50 Kč, Marie Tylichová, Raspenava 50 Kč, Antonie Zadražilová, Frydlant 50 Kč, manž. Žáčková, Raspenava 50 Kč, Nina Čurdová, Raspenava 30 Kč, Žofie Jesinková, Raspenava 30 Kč, Marie Domářáková, Staré Město 25 Kč, Slavomíl Kožák, Raspenava 25 Kč, Marie Plecháčová, Mimoň 25 Kč, Vladimír Veselý, Mimoň 25 Kč, Vlastimil Jelinek, Frydlant 20 Kč, Vlastimil Bryl, Raspenava 20 Kč, Marie Kristenová, Frydlant 20 Kč, Jaroslava Rožková, Jablonec 20 Kč a Vladimír Stibřík, Dolní Radnice 20 Kč.

V měsíci únoru došel hospodářce opět dar 500 Kč bez uvedení dárce. Pokud dostaneme jeho jméno a adresu (na adresu hospodářky), bude jeho jméno uvedeno v příštím čísle.

Pan Alexandr Picht, vedoucí regionu Moravský Krumlov, získal sponzora a jeho prospědnictvím došlo na kontu Sdružení 5000 Kč. Za tu iniciativu děkujeme a samozřejmě patří i srdečný dík dárce.

Věm et ceterum dárce v tomto období ze srdeč děkujueme!

DARY pro region Karlovy Vary

Miluše Housková 100 Kč, manžel Nováková 100 Kč, manžel Turkovi 100 Kč a pan Huebecký Vladimír 50 Kč.

Za dary děkuje Věra Pelcová

DARY pro region Frydlant

Manželé Lindrový 100 Kč, Marie Martincová 100 Kč. Ostatní darovali po 50 Kč: Eva Chmelářová, Mgr. Lida Júnová, Věra Kestrel, Eliška Kovářová, Anna Kůrková, Růžena Pospichalová, manž. Průčinských, Tylichtr František, Tylichová Marie.

Region obdržel celkem 650 Kč a jeho jménem dárce děkuje

Jiří Rychtr